

به نام خدا

مانور زلزله

شورای دانش آموزی دبیزستان

صدیقه کبری گندمان

تهیه کننده- نرگس شایسته

سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۳۹۹

سالهاست که در کشور ایران و سایر کشور های زلزله خیز جهان شاهد تکرار سناریوی زلزله بوده و هستیم، سناریویی که با خواب و بی خیالی شروع شده و با خواب و بی خیالی پایان می یابد. پس از وقوع زلزله و خسارات بیشمار جانی و مالی آن شاهد اشک و ناله از طرف مردم و فراخوان عمومی برای ارسال کمک ها از طرف دولت هستیم.

در این بین مردم نه تنها خود را قربانی زلزله، بلکه قربانی سیاست های دولت در زمینه زلزله دانسته و تمام تیر های نقصان و کم کاری را به سوی دولت و دستگاه های اجرایی نشان می دهند و در نهایت تمام هیاهوها با بلا خواندن زلزله به اتمام می رسد و چون واکنش در برابر بلا غیر ممکن بوده، به ظاهر مردم واقعاً قربانی و دولتها نیز واقعاً بی تقصیر می باشند.

دانش آموزان، چه در محیط مدرسه و چه در محیط منزل از جمله گروههای جامعه هستند که همواره در معرض خطرات ناشی از زلزله قرار دارند. در این بین آموزش و مانورهای مداوم و مستمر برای آمادگی این عزیزان در برابر زلزله بعنوان حلقه گم شده در چرخه مدیریت بحران زلزله در کشور اجتناب ناپذیر و امری ضروری است.

از طرفی دیگر عموماً دولت در امر مدیریت بحران باز هم دارای منابع محدودی از نظر نیرو و امکانات خواهند بود، بنابراین این با آموزش و برگزاری مانورهای هدفمند برای دانش آموزان، جهت مقابله با بحران، امداد رسانی و پیشگیری از زلزله، آنها را میتوان در محیط مدرسه و منزل جهت مقابله در برابر زلزله آماده نمود. لذا مهمترین گام در مدیریت بحران زلزله در مدارس، آموزش (حتی اجباری) برای بالا بردن دانش و آگاهی عمومی دانش آموزان است.

بطور کلی مانور مجموعه ای است از راهکارهای مناسب که قبل از وقوع زلزله به منظور بالا بردن سطح آگاهی و آموزش مهارت های عملی با تعمیم به کل جامعه طراحی شده است. در واقع مانور شبیه سازی شرایط بحرانی است و مجموعه ای از تمرین ها و ممارست هاست که برای ارزیابی برنامه های تدوین شده جهت مقابله و مواجهه با حوادث و بلایا علی الخصوص زلزله در تمامی مکان ها از جمله در مدارس به کار می رود.

در مانور ها دانش آموزان در شرایط حادثه قرار گرفته و همین امر باعث می شود که شیوه رویارویی با زلزله را که از پیش با استفاده از روش های علمی و نتیجه بخش تدوین شده و مورد ارزیابی نیز قرار گرفته را بیاموزند و این یافته های تجربه شده را نیز در طول زندگی و در هنگام زلزله مورد استفاده قرار دهند و به عبارتی آموزه ها و آموخته هایی که در مانور ها در مدارس ارائه و تمرین می شوند، می توانند گره های به وجود آمده در اوج حادثه ای همچون زلزله را باز کند و دانش آموزان با اتکا به این آموزش ها و آموخته ها با آرامش و اطمینان خاطر به استقبال حادثه بروند و همین آرامش نسبی روانی می تواند تا حد بسیار زیادی از تلفات و آسیب های روحی و روانی در هنگام و بعد از زلزله بکاهد.

جدی گرفتن، هدفمند بودن، تداوم و استمرار مانور های زلزله در مدارس و افزایش کیفی و کمی آنها به ویژه در مناطق و نقاط زلزله خیز همواره می تواند به عنوان یک موضوع مهم در برنامه های مسئولین مراکز آموزشی قرار گیرد و بدون شک توجه به آن، با در نظر گرفتن امکانات طبیعی و غیر طبیعی منطقه مانور، مولفه های فرهنگی و نیروی انسانی منطقه ای که مانور در آن به اجرا در می آید، در کاهش تلفات انسانی بسیار موثر است.

